

Терно́вѣ. И ѿвѣе послы́аетъ къ Патрі́арху сво́емѣ кѣрѣ Васи́лію, (*) сѣщѣ тогда въ Терно́вѣ вели́цѣмъ гра́дѣ, писаніе вели́цее сѣще.

„Всечестно́мѣ вѣію Архі́ерію Кѣрѣ Васи́лію, и дѣхóвномѣ о́цѣ на́шегѣ державнагѣ царства. Бѣіимъ хотѣніемъ іакѣ прѣидо́хъ въ прѣдѣлы сѣа, и Сре́дче-скій постиго́хъ гра́дъ, честны́а мо́щи преподо́внагѣ о́ца Іо́анна пѣсткѣни Рѣлскѣа жѣтеле ѿвѣртъ чѣдескѣ и спóлненныа, мнѣхса ѿ радости іакѣже по воздѣхъ лѣта-ти. Сла́вѣ во мно́зѣи ѿ нѣмъ всю сѣю странѣ испóлнншей, и дѣвнаа и прѣславнаа творѣщѣ ищѣленіа, не то́чію здѣ, но и всю о́унгарскѣю державѣ ѿгласѣша. Сѣимъ та́кѣ и мѣщымъ, сѣдѣ мѣсль державнагѣ на́шегѣ царства прѣнтѣ твоѣй свѣтости здѣ со все́мъ прѣчтомъ церкóвнымъ, іакѣ да сѣ подобѣющею чѣстїю прѣнесѣмъ честны́а ѣгѣ мо́щы въ прѣславный царскѣй на́шъ гра́дъ, въ похвалѣ всегѣ церкóвнагѣ испóлненіа, и во о́утверждѣніе на́шегѣ державнагѣ царства.“

Сѣа іакѣ вѣжѣственны́й о́услѣша свѣтѣтель, возрадова́са дѣхомъ, и бѣгѣ благодарственнѣю воздаде́ молебѣ. И ѿвѣе вѣкорѣ вѣскѣ церкóвны́й собра́въ прѣчѣтъ, всѣа прѣдречѣннаа тѣмъ сказа. О́ни же тѣплымъ о́усѣрдїемъ и горѣщею дѣшею всѣа въ сла́дость прѣіа́ша, и всѣ е́дннómѣсленнѣи и о́усѣрднѣи о́устремѣвшѣса, и іакѣже нѣ-

КОЕ

(*) Сѣй Васи́ліи мнѣтса вѣіти пѣрвы́й Патрі́архъ Терно́вскѣй, котóрый досто́йство сѣе Патрі́арше-ское прѣіа́з ѿ Па́пы Римскагѣ Інокѣнтѣа трѣтѣагѣ, когда и Кра́ль Іо́аннъ зз (ѿ нѣкѣихъ на-зѣваемы́й Кало-Іо́аннъ, а ѿ ны́хъ Іоннѣа, ѿ Па́пы же Римскагѣ наречѣнны́й Іоаннѣкѣй, котóрый вѣіа́з вѣратъ стѣромѣ Іасѣнѣ) ѿ тогѣ же Па́пы полѣчѣа́з корóнѣ прѣавѣнагѣ царѣ, іакѣже въ тогѣашнѣе вѣрема всѣа запа́днѣи Кра́ли мѣдрѣствовали. Рѣнчъ во Істерѣи ѿ Болгарѣхъ, Кни́га II. Гл. IX. § 5.